

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Deus ab eo honoratus, iure eum vicißim honoribus affecerit. Cap.
LXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

memoria consequutus est. Nam adhuc quidem licet contemplari ter beatæ animæ tumulum apostolici nominis appellatione decorari, & ad Dei populum aggregari, diuinisq; cæremoniis & mystico sacrificio sanctarumq; precationum societate perfrui, atque etiam post mortem cum imperio esse: tanquam iam in filiis reuiuiscens summam imperij administraret, Victor, Maximus, Augustus ipsa appellatione vocitatus.

De Fœnice aue. CAP. LXXII.

NEque tamen ita vt Aegyptia illa auis, quam aiunt, cum naturæ prouidentia vnica sit, sibi ipsi mortem consciscentem in aromatum aceruo emori, ex cineribus verò eius reuiuiscere & excitari aliam eiusmodi, qualis ipsa fuit: sed seruatoris sui exemplo, qui pro vno fere tritici semine, benedicente Deo, spicam multis seminibus refertam exhibuit, suoq; fructu vniuersum orbem completit: ita is ter beatus per trium liberorum successione, pro vno multiplex redditus est: Ita vt in imaginibus & picturis apud omnes gentes, vna cum liberis suis eundem honorem adeptus sit, & Constantini nomen etiam vita sua retineat.

Quomodo in nummis Constantinum tanquam in celum ascendentem sculpsert.

CAP. LXXIII.

IAM verò in ipsis nummis exsculptæ formæ, quæ vna parte beatum hunc nostrum obuoluto capite repræsentabant: altera parte quadrigis, instar aurigæ infedentem, demissa illi cœlitus manu dextra exceptum.

Quòd Deus ab eo honoratus, iure eum vicissim honoribus affecerit.

CAP. LXXIIII.

HÆC exempla cum omnium mortalium Deus in solo Constantino, qui ex omnibus Christianis maxime tandem aliquando Christianus declaratus est, nostris oculis proponeret, nimirum ostendere voluit, quantum
inter

inter eos interfit, qui ipsum Christumque suum colere vel-
lent: quiq̄ue contrariam sectam sequerentur, id est, qui ec-
clesiæ eius bellum inferentes, ipsum sibi hostem & inimi-
cum redderent: cum cuiusque vitæ exitus manifestum ar-
gumentum præberet suæ cum Deo inimicitia: quemadmo-
dum Constantini extremus dies, quanta pietate Deum co-
luisset, apertè demonstrabat.

*Quòd superioribus omnibus Romanis imperato-
ribus pietate præstiterit Constantinus.*

CAP. LXXV.

Solus enim ex omnibus Romanis imperatoribus, Deū
Somnia regem incredibili pietatis studio honoravit:
Solutus omni cum libertate vocis & linguæ Christi ver-
bum personavit, solus ut ita dicam, ecclesiam eius præter cæ-
teros ab omni ævo honoribus affecit: solus impium mul-
torum deorum fictitium cultum sustulit, omnesque vias I-
dololatriæ refutavit: solus igitur & dum viueret, & post-
quam est mortuus, his honoribus cumulatus est, quales
neminem aliquando, nec apud Græcos nec Barbaros,
sed ne antiquissimis quidem Romanorum tem-
poribus (cum neminem cum isto confe-
rendum vlla vnquam seculorum
memoria nobis profuderit)
adeptū esse quisquam
commemorare
potest.

Finis quarti libri.

29 4

CONE